

تئاتر

و

ماکس راینهارت

ترجیه شاهین سرگیسیان

است، دستوری را پایه در تئاترهای
بر روی شناساند

«ماکس راینهارت» قبل از سال
۱۹۳۸ از برلین به وین آمد و چند تئاتر
درازیب نظر گرفت.

اوباسیک جدید و ایده‌های تازه‌ای که
در باره «میزانسن» داشت، روی تئاتر
جدید اطریش تأثیر فسون‌الغاده‌ای
گذاشت.

بعد از او نیز آکتورها و متورانسها
گوش فراوانی بخرج دادند و فکر
استاد را دیتاز کردند؛ البته پایه اضافه کرد
آنها در جستجوی راههای جدیدی بودند
که با زمان تطبیق کند.

...

زندگی تئاتری در شهر وین شکل
تازه دیگری داد که چشم نپسورد
و این کاری است که بدون سرودها انجام
میشود چهارت دیگر این «کلریش‌محنت»
پنی کار آزمایش نام دارد. در شهر وین
یک مرکز جستجوهای علمی در باره هنر
تئاتر وجود دارد که در آنجا تمام جریان
های جدید تئاتری دنیا بررسی، سنجیده
و آنچه با ارزش است بیرون کشیده میشود
و در اختیار هنریشگان و سایر کارکنان
تئاتر قرار میگیرد سپس مردم نشان داده
میشود.

گوش نامی است و با وجود اشکالات زندگی
و ناو احتیهای معنوی و مادی که بدون شک
بعد از جنگ پیش می‌آید، در مدت سال ابرای
وین بدون هیچگونه کمک مالی خارجی،
مجدداً ساخته شد و در سال ۱۹۵۵ ساختمان
جدید آن که مجرب به بهترین وسائل بود
در یک مراسم باشکوهی مجدداً فعالیت
خود را شروع کرد.
این بود مثال زنده‌ای از علاقه مردم
اطریش به تئاتر.

تئاتر معروف وین «بورك تئاتر»
(Burg theater) نام دارد که ۱۷۵ سال
پیش تأسیس شد. این تئاتر یکی از منظم-
ترین تئاترهای اروپاست.

میگویند هر کس میخواهد زبان آلمانی
را بشنود یا مایل است بشناسد، حتی اگر
میخواهد بیاموزد، برنامه‌های «بورك
تئاتر» را می‌بیند.

در مجاور این تئاتر که میتوان آنرا
«تئاتر ملی اطریش» نامید، «تئاترهای
دیگر» وجود دارد که آکتورها،
نویسندگان و متورانسهای پرگسی را
پروراند.

من جمله از «ژوهان نستروی» پایه
نام برد که لقب «دایستوفان» اطریش را
گرفته.

اخیراً یکی از متقین امریکائی نوشته

وین را میتوان شهر تئاتر نامید.
چون در هیچ جای دنیا، مسئله تئاتر تا این
حد، با امور شهر و اهالی آن بستگی
ندارد.

ساکتین پسایخت زیبای اطریش،
به تئاتر و تمام چیزهایی که با این هنر مربوط
میشود، علاقه خاص دارند.

در حقیقت باید گفت مسئله تئاتر برای
آنها یک مسئله حیاتی، بلکه مربوط با امور
زندگی روزمره آنهاست.

ذکر نمونه‌ای از این علاقه باطنی که
در غیره اهالی این کشور است، حقیقت
فوق را قابل قبول میسازد. حنک نزدیک
پاتام بود. در بسیارانی بی‌دری شهر
وین اکثر ساختمانهای آن از جمله بنای
ابرای شهر، ویران شد.

هنگامیکه حنک ویران رسید، اطریش
توسط قوای متقین اشغال شد، و دولت
اطریش ناگزیر بود قرامت سنگین چنکرا
بپردازد. در نتیجه مردم، تحت فشار شدید
اقتصادی قرار گرفتند. ولی با وجود این
شهرداری وین و تمام اهالی اطریش از
ویرانی ساختمان ابراکه باید گفت یکی از
بزرگترین و زیباترین ابراهای دنیا است،
سخت ناراحت بودند.

بالاخره اهالی وین و تمام مردم
اطریش تصمیم گرفتند، به ترتیب شده
برای ساختن مجدد این مرکز هنری دنیا

تقریباً از دو بیست سال پیش در اطریش این فکر بوجود آمده که هنر تئاتر روی یک پایه علمی صحیح قرار گیرد. در همین زمان امپراطور اطریش « ژوزف دوم » تصمیم داشت که در تئاتر قفسر سلطنتی « شوپرون » یک مدرسه شبانه روزی برای جوانانی که علاقه‌مندند تأسیس نماید. در این مدرسه جوانان میبایست تمام رشته‌هایی را که از جهتی به تئاتر و هنر دراماتیک مربوط بود بیاموزند و آکتورهای حرفه‌ای کاملی بیرون بیایند.

اگرچه این نقشه در اوائل عملی نشد ولی این فکر، فکر آموختن هنر دراماتیک بطرز صحیح، مداوم و علمی بسرورزمان راه خود را طی کرد و بالاخره می‌بایست عمل پوشید اکنون کار تئاتر با طرز علمی در وین در چهار مرکز هنری انجام میگردد.

۱ - کلسیون تاتری در کتابخانه ملی اطریش با اضافه کلسیون کتابخانه شهر وین این یک گنج گرانبها و بی نظیر است و اکنون شهرداری وین در این فکر است که یک موزه مخصوص تئاتر تأسیس کند.

۲ - انستیتوی هنر دراماتیک بنام « ماکس داینهارت » در قفسر سلطنتی « شوپرون » مخصوص آکتورها و متودانستها ۳ - هنرستان عالی دکوراسیون صحنه که یکی از قسمتهای اداره هنرهای زیسای اطریش میباشد. در این موسسه بهر کورآتورهای جوان، صحنه رود به جبهه بد نسبت بآن را می‌شناساند.

۴ - انستیتو تاریخ تئاتر که یکی از دستهای دانشگاه وین است. در آنجا تئوریهای مختلف تئاتر که از تمام ادبیات میرسد، با وقت تحلیل میشود. این عمل بیست تئاتر جنبه علمی می‌باشد و بوسیله آن مرتب فکرهای جدید بوجود می‌آید. وبسیاریکه در رشته‌های مختلف هنر تئاتر کار میکنند کمک‌شایان میکنند کلسیون تئاتر کتابخانه ملی اطریش در بیست و سه تالار بزرگ قفسر سابق امپراطوری اطریش جا گرفته.

این کلسیون از سال ۱۹۲۲ بوجود آمده و به مدیریت « دکتر ژوزف گروگ » اداره میشود این شخص بی‌شک از معروفترین تاریخ تئاتر شناسان دنیا بشمار میرود. و کتاب معروف او که تاریخ تئاتر دنیا نام دارد و کتب دیگرش درباره تئاتر مورد استفاده فراوان تئاتر شناسان میباشد. در این کلسیون استادی مربوط به تئاتر های وین موجود است که خطمیر

جرمان تئاتری تئاترهای این شهر را همین میسازد. همچنین تمام برنامه‌های نمایشی که در « بورد تئاتر » با تئاترهای بزرگ دیگر که عبارتند از:

- تئاتر اپندرتو بولستادت
- تئاتر ژوزفستادت
- تئاتر اندروین
- فولکس تئاتر

دارد شده، در آنجا موجود و از آن نگهداری میشود.

بسیاری از نویسندگان و هنرپیشگان معروف اطریش نظیر « هوگو کونی میک » « اشتفن ژوایک » و « هرمان بار » کلسیونهای شخصی خود را که به تئاتر مربوط میشد باین کتابخانه هدیه کرده‌اند.

بامطالعه این کلسیون و ورق زدن کتابها و نقاشیهای آن تاریخ تئاتر پیش چشم انسان مجسم میشود. و میتوان نمایشهای تئاتری آلمان - اطریش حتی اروپا را از قرن شانزدهم تا امروز در آنجا ملاحظه کرد در حد و دو چهل هزار کتاب در این کتابخانه موجود است که بین آنها مثلا کتاب چاپی کدهای « (ترنس) » (Terence) سال ۹۶ - ۱۶۹۳ میلادی دیده میشود.

این کتابخانه مجله‌ای منتشر میکند که « یادگاریهای تئاتر » نام دارد و در آن مطالب فوق‌العاده عالی درباره تاریخ و تحولات تئاتر نوشته میشود.

این مجله تنها مجسم کردن کشفه اکتفانی کند بلکه بزمان حاضر نیز توجه دارد و جدیدترین اخبار و گزارش نمایشهای تئاتری و سینمایی عصر حاضر در آن منعکس میشود. « دکتر اش گرابل پاراد » یکی از بزرگترین درام نویسان اطریش است که برای این کلسیون « حیات فراوانی کشید » البته باید در نظر داشت که این کتابخانه و کلسیون توسط اشعاس تئاتر دوست مرتب در حال کامل شدن است.

در یادگاری بزرگ هنر شوپرون و انستیتوی هنر دراماتیک ماکس داینهارت « جا دارد چند تالار مجلل این کاخ به تالار درس، سالن یا صحنه تمرین تبدیل شده این انستیتو که امروز بزبان آلمانی آنرا « داینهارت

سه می تار » Reinhardt Seminar مینامند. همسال پیش تأسیس شده در آن زمان یکی از آکتورهای معروف بورد تئاتر در آنجا یک کلاس دکلاماسیون و مینیات دست کرده بود بعدها این کلاس برصنعت شناخته شده تستی از آکادمی موزیک

و هنر دراماتیک شد تا در سال ۱۹۲۹ ماکس داینهارت اداره آنرا شخصاً پیغمه گرفت و یک انستیتوی مستقل بوجود آورد.

در سال ۱۹۳۸ این انستیتو مجدداً تستی از آکادمی موزیک و هنر دراماتیک شد اما از این بعد مستقل اداره شد. بنام داینهارت نامیده شد و اکنون بیست و ن او که « (هن تیک) » نام دارد اداره میشود.

اکثر هنرپیشگان معروف بین‌المللی از این مدرسه بیرون آمده‌اند.

این مدرسه امروز از اختصارات هنری کشور اطریش بشمار میرود.

در این مدرسه شاگردان بجز تئاتر، بیان و بازی روی صحنه تمام جزئیات هنر دراماتیک را بیاموزند.

پایه آموزشی علمی این مدرسه روی اصول تئوریهای استانیلاوسکی گذاشته شده بدین منی که اساس کار آنها روی پایه مستح تکنیک روانی

« Psychotechnique » بنا گردید. شاگردان این انستیتو علاوه بر صحنه تمرین در همین قفسر یک تئاتر کامل در اختیار دارند که در آنجا برای مردم نمایش میدهند. و آنچه را آموخته‌اند بآنها نشان میدهند.

اکنون برگردیم بشهر وین منی هنرستان عالی دکوراسیون صحنه.

این هنرستان در آکادمی هنرهای زیبای اطریش واقع گردیده.

ایس مدرسه شش دوره دارد و دکوراسیون صحنه بانام جزئیاتش تدریس میشود.

و برای اینکه شخصیت شاگردان را بیشتر تحریک کند، انواع نقاشیها را از کلاسبک تا عصر حاضر (حتی سبکهای فوق‌العاده جدید مانند سورآلیسم) را مورد بررسی قرار میدهند.

وماکت دکورهای که تا بحال ساخته شده (البته آنها که ارزش دارند و تحولی ایجاد کرده‌اند) مورد بررسی دقیق شاگردان قرار میگردد و این جزو درس آنها محسوب میشود.

غیر از دوس علمی که عبارت از ساختن دکور و ماکت است تاریخ تئاتر، تاریخ تمدن بشر - تاریخ لباس - تکنیک صحنه - تکنیک برق و نور صحنه - طرز نقش برداری عملی تئاتر نیز تدریس میشود باید اضافه کرد شاگردان هنرستان دکوراسیون در ضمن درس می‌آشن می‌آموزند

چگونه ماکتهای خود را با طرز فکر و دید متورانس هر پسر هماهنگ سازند . اخیراً درس جدیدی در این هنرستان تدریس میشود که میتوان گفت تقریباً در هیچ جای دنیا تدریس نمیشود . و این درس پریمیکیوسنیک نام دارد . فرق بین میزانشن ناپاشنامه و میزانشن اپرا و تفاوت آنها از لحاظ دکوراسیون نیز تدریس میشود . تازگی ، تکنیک ساختن دکور برای فیلم و این شروع تدریس کرده اند . در این هنرستان یک صحنه آزمایشی مجهز بجهت ترین وسائل فنی ساخته شده که بوسیله ۸۰ پرژکتور از سیصد نور برای صحنه میتوان استفاده کرد شاگردان با کمک آن میتوانند کورهای خود را امتحان کنند . در دانشگاه وین نیز یک انستیتی تاریخ تئاتر وجود دارد . در صورتیکه در دانشگاههای آمریکا فقط دروس و کارهای عملی تئاتر تدریس میشود . انستیتی تاریخ تئاتر و دانشگاه وین کار خود را طوری تنظیم کرده اند که شاگردان پس از اتمام ۸ دوره آموزشی کارهایشان تمام شده ، بتوانند شخصیت خود را نشان دهند در حقیقت هنر خود را نشان بدهند . این انستیتی در سال ۱۹۴۳ تاسیس شده و هدف آن جستجوی فنی درام ، تحلیل مواردی که آنرا تشکیل می دهد طرز فهمیدن و بروی صحنه آوردن و بررسی طرق جدیدی که در کار تئاتر بنظر میرسد و نقطه های با ارزشی که در آنها چشم میخورد ، میباشد . در آنها تاریخ کامل تئاتر - هنر دراماتیک - هنر لباس - تاریخ میزانشن و دکور ، مسائل حقوقی تئاتر - علم الاجتماع تئاتر - تئاتر و درام نویسی تدریس میشود . شاگردان از نقاط مختلف دنیا برای فرا گرفتن این دروس بسایر انستیتی مراجعه میکنند و اکنون در حدود صد نفر شاگرد دارد .

انجمن تئاتر وین وابسته باین انستیتی است و مجله ای بنام «مجله انجمن تئاتر وین» منتشر میسازد .

هآهنکی تئوری و عمل - مطالعه تاریخ تئاتر و مطالعه ایده های جدید و جستجوی دائمی در مورد مسائل تئاتری ، هر کدام در جای خود جوش و جنبش خاصی در زندگی تئاتری شهر وین ایجاد نموده ، که در کوران این مطالعات که با عملی بر هیجان همراه میباشد ،

ایده های تازه پیدا میشود

در اوائل این تاریخچه کوتاه بطور اختصار به مدرسه رایشنارت اشاره شد اکنون ضروری بنظر میرسد در باره آن توضیحات بیشتری داده شود .

ماکس رایشنارت یکی از شخصیتهای جهانی عالم تئاتر نظیر «گوردن کرایک» «استانیسلاوسکی» «دوک دو مابین کن» «ژاک کوبو» «گامنون بانی» و ... میباشد در سال ۱۸۷۳ در شهر Baden نزدیک وین متولد شد و در کسر و اتوار وین و سالتز بورد تحصیل کرد .

در سال ۱۸۹۴ در تئاترهای برلین شروع بیازی کرد و بیشتر رلهای کلارا کتر - بستیک را ایفا میکرد .

در سال ۱۹۰۲ مدیر «تئاتر نو برلین» شد .

این تئاتر یکی از تئاترهای پیشرو آن زمان بود . سپس در سال ۱۹۰۵ مدیر «دوچه تئاتر» شد .

رایشنارت در تئاتر اطریش و آلمان سبک جدیدی در میزانشن ایجاد نمود . او در سبک بازی آکتور از پیروان صبیسی میستم استانیسلاوسکی بود .

ماکس رایشنارت در سال ۱۹۲۹ مدیر تئاتری که در قصر «شونیرون» بود ، شد و در آنجا مدرسه رایشنارت را تاسیس نمود .

این تئاتر از روز تاسیس (در سال پیش) بصورت یک مرکز آموزش و صبیسی درآمد و جوانانی که میخواهند هنرپیشه شوند تا این هنر را در آنجا بیاموزند .

و برای کسانی که بزبان آلمانی سخن می گفتند یکی از بهترین مدارس هنر دراماتیک بود .

در این مدرسه شخصیتهای هنری زیادی پرورش یافته اند . همچنین این مدرسه بسائل اخلاقی توجه خاصی داشت و هدف اصلی این بود که آکتور دایک انسان بی نقص با دنیا وارد . بدین معنی که کوشش میکرد آکتور بعد از اعلای شخصیت انسانی برسد .

ماکس رایشنارت این هدف را کامل ساخت و برنامه جامعی برای مدرسه تهیه نمود .

در روز ۲۳ آوریل ۱۹۲۹ ماکس رایشنارت در تعلق افتتاحیه خود ، برنامه

کار مدرسه را تشریح نموده بشاگردان گوشزد کرد :

« از هر موقعیتی استفاده کرده کوشش کنید در صدا - زبان و ورزش بدن و ورزش بدگی حاصل کنید . و این موقعیت هم اکنون است و شما باید همه آنها را فراگیرید .

چون بعدها هرگز نمیتوانید آنچه را که باید یاد گرفته باشید ، مجدداً بیاموزید ، لازم است ، شخصیت داشته باشید .

آنها که فایده آن هسته با شور و فیهم یاد کسب کنند چون شخصیت یک چیز تلقین کردنی نیست .

این بوجود شایستگی دارد . نمیتوان بشکل تصنی در صفا ایجاد کرد این مسئله با خود گرفتن و غویشدن را نایه فرض کردن کاملاً متفاوت است در کار هنر هرگز از محرومیت و سختی ها و رنجهایی که ناگزیر برافشان خواهد آمد ، نهراسید اینها هستند که شخصیت شما را ورزیده تر میسازند . و شما را باصل طبیعت بشری یعنی خودشان نزدیک تر میکنند .

طبیعت انسان هرگز از میان رفتنی نیست و همیشه حقیقی و درست است و هیچگاه در پیچ و خمهایی که مصنوعاً ایجاد میکرد ، گم نمیشود .

باین جهت هرگز ازین نهراسید که صد روح شما بطور طبیعی بروز کند . ماهه طبیعت را دوست دارید و مانند آتش پرستان آنرا میبرستیم . پس حقیقی باشید و اگر میخواهید انسانی واقعی و آکتوری صبیسی باشید هرگز نه در زندگی و نه در صحنه مصنوعی نباشید . سعی کنید اصیل باشید . آنها که خود را برتر میپندارند هرگز بجای نمیبرند . و ارزش نخواهند داشت .

کوشش کنید آرام و تودار باشید زیاد گردش بروید و تا آنجا که امکان دارد در صحنه کتیب تنها بروید و حافظ بیانی وجود دارد که میتوان در آنهاجا بگردش رفت با صدای بلند با خودتان حرف بزنید . سعی کنید خودتان را بشناسید .

ما در اینجا میخواهیم یک مدرسه زنده درست کنیم که یک گلخانه که از همه طرف مسدود است و فقط چند شاخه گل در آن وجود دارد .

کوشش کنیزدینی با گذشت باشید . هرگز دنبال حادثه نروید . باید تصور کنید در یک «دیر» وارد شده‌اید که در آنجا هیچ‌گونه حادثه یا ناراحتی وجود ندارد از زیباترین و بهترین هدفهای مابقی اینست که یک گروه واحد هنری تشکیل بدهیم که بعد از طی دوران کار دسته جمعی فراوان بتواند مستقلاً کار کند و در این دنیای وسیع هنر حقیقی تئاتر را بپریم نشان دهد

گروهی که هر کس برای همه کار کند و همه برای یک هدف . آنوقت است که تئاتر حقیقی با معجزه در عالم تئاتر معنی پیدا میکند .

گفتار و اینها درت بروشنی مبین افکار اوست و بغوی بیان میکند که او چه کوشش و تلاشی میکرده که آکتور حقیقی و ایده آلی تربیت کند آکتوری که بنام معنی آسان باشد .

امروزه محصل کوشش او نتایج گرانبهایی بار آورده و اکنون اگر چه خود استاد وجود ندارد ولی پایه معکمی را که برای کار آیدگان گذاشته با برجاست .

اکنون همسراو آکتوریس بزرگ تئاتر و مدیر فنی مدرسه و اینها درت با احترام خاص عقاید و افکار استاد را بصورت زنده نگه‌داری می کند .

بدین معنی که هم اکنون عقاید و افکار و اینها درت درباره آکتور آنچه را که باید آموخت و آنچه که باید باشد در این مدرسه مویب اجرا میشود .

و نسل جوان یعنی آکتورهای امروز نمونه کامل و زنده این حقیقت میباشد . آنها طوری پرورش یافته اند که هم شخصیت هنری برجسته ای دارند و هم در کنار آکتوری تقریباً بی نقصند

شاگرد مدرسه و اینها درت باید آنچه را که از لحاظی بهتر تئاتر مربوط میشود بداند - او آکتور - متوراسن - گریبور - دکوراتور - سوفلور - بازر - ماشینیست - کارگر پشت صحنه - بلیط فروش و کنترل دم دراست . بخاطر اینکه چیزی از ذهنش دور نباشد بنظرش نا آشنا نیاید . ولی در وهله اول او آکتور است .

ولی نه یک آرتیست تکسین بلکه یک انسان هنرمند است . و از آرتیست بازی ، خود ستانی و خود خواهی بکلی دور است و اصلاً نفرت دارد .

دو چیز دشمن بزرگ تئاتر و آکتور میباشد .

خود ستانی و خود خواهی و توجه زیاد بامور مادی که کار هنر را تحت الشعاع قرار دهد .

یکی از مهمترین مسائلی را که در مدرسه و اینها درت می آموزند ، شناسایی حقیقت است . اگر چه در تئاتر بی بردن بحقیقت فوق العاده مشکل است ولی کوشش و تلاش معلمین مدرسه و اینها درت بخاطر بوجود آوردن و استحکام بخشیدن باین حقیقت است .

نتیجه این کار اینست که شاگردان دائماً سعی میکنند در عمل و حسیهای انسانی خود حقیقت را جستجو کنند و بآن پی ببرند . و آنرا بیوسه در افکار خود و بازی روی صحنه نیز جستجو کنند .

آکتورهای جوانی که در این مدرسه جمع شده اند ، گروهی را تشکیل میدهند که در کار تئاتری خود متعصب عجیبی دارند تئاتر ، حرفه مورد علاقه خود را حتی از زندگی خوبترن بیشتر دوست دارند . و بغوی میدانند که موفقیت آنها در کار دست جمعی و اطفال نظر و بگانگی فکری هدف و کار عملی است

البته باید اضافه نمود که برای نائل شدن باین هدف عالی کار عملی زیاده و استادان ماهری هم احتیاج دارد . و مدرسه آنها از این لحاظ آنان را در نیاز میسازد . در اروپا هیچ مدرسه تئاتری دارای چنین شرایط مساعدی نیست . این مدرسه دارای بهترین کلاسهای درس - مجهزترین صحنه های برای تمرین و محراب ترین استادان است و محل آن یکی از زیبا ترین نقاط این است

بنی قلمش (الفکر سلطنتی) «خوینرون» در وسط لیت پاریس است .

در اینجا باید متذکر شد که ۲۰ سال پیش در قصر شو تیرون بوسیله یکی از بهترین معماران زمان تئاتری ساخته شد که پدر بار اطرش اختصاص داشت

حتی میتوان گفت «مادی آنتوانت» ملکه فرانسه که یک شاهزاده خانم اطریسی بود روی صحنه آن تئاتر بازی کرده و رقمیده .

یکی از مواد اساسی برنامه این مدرسه که ماکس و اینها درت آنرا تنظیم نموده عبارتست از :

آنچه یک شاگرد باید بداند که شامل مطالب زیر است :

۱- اخلاق آکتور برای دیگران مسی

بایست بمنزله نوبه باشد

۲- از لحاظ آرایش و رفتار و کردار ، آکتور نباید کوشش کند خود را بی نقص سازد

۳- در میان حرکت و سکون همیشه باید در جستجوی حقیقت بود .

۴- پرورش سلیقه و قضاوت صحیح و آموختن هر چه وسیعتر و بیشتر در حیطه های مختلف هنرهای زیبا

۵- آشنائی کامل بلم تئاتر

۶- دانستن زبانهای خارجی

**

بدین ترتیب هر روز زمان تئاتری که دو بیست سال پیش در دوبار اطرش ساخته شده بود و از لحاظ معماری در قرن هجدهم شاهکاری محسوب میشد آرزوی امپراطوران اطرش را که میخواستند این موزه از بهترین مدارس دراماتیک شود ،

جامه عمل پوشاند .

در رأس آن یکی از بزرگترین شخصیتهای تئاتری دنیا یعنی ماکس و اینها درت قرار گرفت و هدف اصلی بر آورده شد . امروز یادگاری را که و اینها درت گذاشته با احترام خاص حفظ میکنند و باید گفت مدرسه و اینها درت برای نسل جوان نمونه زنده و واقعی هنر تئاتر است .

چیزی که در این مدرسه جلب توجه میکند و اینها درت ، نیز بآن توجه خاص داشت این بود که این مدرسه بصورت موزه در نیاید .

بدین معنی که هیچ طرز تفکر یا اصولی در آنجا درجا نگیرد . نیمانه بیات و کینه نپسود بلکه همه چیز همیشه در حال فعل و انفعال و تحول و تطور است .

هیچ فکر تازمائی از آنجا رانده نمیشود انکار جدید و زبانی عالم تئاتر در این مدرسه منعکس میشود . و هر نمایش این مدرسه برای مردم وین - اطرش و اروپا تازگی دارد و با درت فراوان روی آن بحث مفصل میشود .

استادان و شاگردان این مدرسه وظیفه سنگینی را که بآنها محول شده ، بغوی حسن میکنند و دولت اطرش از کمک و مساعدت باین مدرسه هرگز کوتاهی نمیکند .

و مجموع اینهاست که نام و اینها درت و تئاتر اطرش افتخار آمیز بزرگ جهانیان برده میشود .